సమాధుల మీద పునాదులు

రంగడు ఆ మురికి కాలువ గట్టుమీదే కూర్చుని ఉన్నాడు.

దాదాపు గంట నుంచీ కూర్చుని ఉన్నాడక్కడే.

సమయం రాత్రి తొమ్మిది గంటలపైన -

దోమలు శబ్దం చేసుకుంటూ అతని చుట్టూ తిరుగుతున్నాయి.

ఆకలేసిన దోమలు అతని మీద వాలి, బలిసిన శరీరంలోనుంచి రక్తాన్ని పీల్చుకుంటున్నాయి.

మునిసిపాలిటీ దీపం మసగ్గా వెలుగుతోంది.

రంగడికి తెలుసు, ఆ ముష్టివాడి కుటుంబం ఆ రావిచెట్టు క్రిందే నివాసం ఏర్పరచుకుందని. అందుకే అటే చూస్తూ కూర్చున్నాడు.

ప్రస్తుతం ఆ రావిచెట్టు క్రింద ఎవరూ లేరు. రావిచెట్టు మాత్రం అలాగే నుంచుని ఉంది, ఎవరికయినా సరే ఆశ్రయం ఇస్తాననట్టుగా.

చేతిలోని కర్ర సాయంతో కుంటుకుంటూ వచ్చాడు అసిరయ్య.

అసిరయ్య రెండో కొడుకు అతని చేయి పట్టుకుని ఉన్నాడు.

చేతిలోని మూటను ఒక ప్రక్కగా పెట్టి, కూర్చుని, ఎవరికోసమో ఎదురు చూస్తున్నాడు అసిరయ్య.

అసిరయ్య ఒళ్ళో తల పెట్టుకుని పడుకున్నాడు అతని రెండో కొడుకు.

రంగడు దూరం నుంచి ఆ మురికి కాలువ గట్టు మీద నుంచే అసిరయ్యను చూస్తున్నాడు.

ప్రక్కన ఎవడో తాగి అరుస్తున్నాడు.

కాసేపటికే అసిరయ్య పెళ్ళాం నూకాలమ్మ ఆమెతోపాటు అసిరయ్య కూతురు వచ్చారు.

వాళ్ళ చేతిలోని మూటను కూడా అక్కడే పెట్టి కూర్చున్నారు.

అసిరయ్య కూతుర్ని ఏదో అడుగుతున్నాడు.

ఆ పిల్ల నెమ్మదిగా ఏదో చెబుతున్నది.

ఇంకొంచెం సేపటికి అసిరయ్య పెద్ద కొడుకు పదేళ్ళవాడు వచ్చాడు.

అతను రాగానే, నూకాలమ్మ వాడి చేతిలోని మూటను అందుకున్నది.

అందరూ గుండ్రంగా కూర్చున్నారు.

నూకాలమ్మ అందరూ తెచ్చిన మాదాకబళాన్ని కలిపి అయిదు భాగాలు చేసింది. అసిరయ్య, నూకాలమ్మ ఇద్దరు కొడుకులూ, కూతురూ - ఐదుగురు ఐదు భాగాలు తీసుకున్నారు.

ఆబగా, ఆకలిగా తింటున్నారు.

అటే చూస్తున్న రంగడు, జబ్బ మీద దోమకాటు చురుక్కుమనటంతో దృష్టి దోమ మీదకు మళ్ళించాడు.

మురుగు వాసన అతని ముక్కుకి ఘాటుగా తగులుతోంది.

దోమలు బాగా కుడుతున్నా అలానే కూచున్నాడు.

అందరూ తినటం అయిన తర్వాత, అక్కడే చెట్టుక్రింద పడుకున్నారు.

ఇంకో అరగంట గడిచింది.

చేతిలోని వెలుగుతున్న బీడీని విసిరేసి, లేచి నుంచున్నాడు రంగడు.

రావిచెట్టు కేసి నెమ్మదిగా నడిచాడు.

తను ఎంత పహిల్వాన్ అయినా, ఆ పని చేయగలడా?

ముందుకి నడిచాడు రంగడు.

తప్పదు. తన కిచ్చిన డబ్బు, ఈ పనికి ప్రతిఫలం. ఈ పని తెలిసే ఒప్పుకున్నాడు తను. పూర్తి చేయక తప్పదు.

రంగడు రావిచెట్టు దగ్గరకు వచ్చాడు.

అసిరయ్యా, అతని భార్యా, పిల్లలూ అందరూ మంచి నిద్రలో ఉన్నారు.

అటూ ఇటూ చూశాడు రంగడు.

ఎక్కడా అలికిడి లేదు.

గబగబా అడుగులు ముందుకు వేశాడు.

అసిరయ్య కూతురు - ఐదేళ్ళ పిల్ల - అమాయకంగా నిద్రపోతున్నది.

చటుక్కున ఆ పిల్లని ఎత్తుకున్నాడు.

కళ్ళు తెరిచి అరవబోయిన ఆ పిల్ల నోరు గట్టిగా మూశాడు.

గింజుకోబోయిన ఆ చిన్న పిల్ల బలం పహిల్వాన్ రంగడి కండ బలం ముందు ఏ మాత్రం చాల్లేదు.

వడివడిగా నడిచాడు రంగడు.

దూరంగా ఎక్కడో గంటలు పన్నెండు కొట్టాయి.

రంగడు బసవరాజు బంగళాకి చేరేసరికి, బసవరాజు ఇంట్లోని జపాను గడియారం మూడు గంటలు కొడుతున్నది.

గూర్ఖా చెప్పాడు - "అయ్యగారు నువ్వు వస్తే లోపలకు పంపించమన్నారు - వెళ్ళు" అని.

రంగడు బసవరాజు గదిలోకి వచ్చాడు.

బసవరాజు ఒక్కడే కూర్చుని సిగరెట్ త్రాగుతున్నాడు.

రంగడ్ని చూడగానే 'ఏమయింది' అన్నట్టు చూశాడు.

"పూర్తయింది సార్" అన్నాడు రంగడు.

"గుడ్ - ఎవరూ ... ఇంతకీ ..." అడిగాడు బసవరాజు.

"అసిరయ్యని ఒక ముష్టివాడు - అతని కూతురు. అయిదేళ్ళ పిల్ల. వాళ్ళందరూ పడుకోగానే ఆ పిల్లను తీసుకు వెళ్ళాను. సరాసరి మన రంగా ఎస్టేట్స్‌కే వెళ్ళాను."

"అక్కడ గురువులు ఉన్నాడా?"

"ఉన్నాడు సార్ - అంతా అనుకున్నట్టే జరిగింది. ఎస్టేటు ముందరి భాగంలోనే పాతిపెట్టాం.

"చుట్టు ప్రక్కలా, బయటా ... రక్తం గిక్తం పడలేదు కదా?"

"లేదు సార్. గురువులు గుంట తవ్వి రెడీగానే ఉంచారు. ఆ గుంటలోనే అంతా పూర్తి చేసి, మన్ను కప్పేశాం - పైన ఈపాటికి గురువులు పాలరాళ్ళు పరిపించేసి ఉంటాడు.

"ఎవరూ చూడలేదు కదా ..." అనుమానంగా అడిగాడు బసవరాజు.

రంగడు మీసం మెలేసి గర్వంగా నవ్వాడు. "నాకు పని అప్పచెప్పిం తర్వాతలాటి పొరపాట్లే రావుసార్" అన్నాడు.

బసవరాజు సోఫాలోంచి లేచాడు.

"గుడ్ - వెల్‌డన్" అంటూనే జేబులోంచి కొన్ని వంద రూపాయల నోట్లు తీశాడు. రంగడికి అందించాడు.

"ఇవి కూడా ఉంచు - పో" అన్నాడు.

రంగడు వెళ్ళిపోయాడు.

తర్వాత బసవరాజు పడుకున్నాడు కానీ నిద్ర పట్టలేదు.

రెండు కోట్ల రూపాయలతో నిర్మించిన రంభా ఎస్టేట్స్‌కి తెల్లవారగానే ప్రారంభోత్సవం.

ఎయిర్ కండిషన్డ్ సినిమా హాలూ, మూడు నక్షత్రాల హోటలూ, బారూ, షాపింగ్

సెంటరూ - ఒకటికాదు రంభా ఎస్టేట్స్‌లో లేనివి అంటూ ఏమీ లేవు. ఆ రంభా ఎస్టేట్స్‌కి యజమాని బసవరాజు. సినామా రంగంలోనూ, బంగారం వ్యాపారంలోనూ సంపాదించిన దంతా, ఈ రంభా ఎస్టేట్స్‌లో పెట్టేశాడు.

ఇన్ని కోట్ల రూపాయలూ ఖర్చు పెట్టి ఈ భూలోక స్వర్గాన్ని నిర్మించిన తర్వాత, పురోహితుడు చావు కబురు చల్లగా బయట పెట్టాడు.

బసవరాజు జన్మ తిథీ,. ఈ ఎస్టేట్ వాస్తు శాస్త్రం ఎస్టేటు పని మొదలు పెట్టిన ముహూర్తం, అన్నీ కలిపి చూసిన పురోహితుడు, అసలు సంగతి, నాలుగు రోజులు లెక్కలు మళ్ళీ వేసిన తర్వాతే చెప్పాడు.

ఆ ఎస్టేటు ప్రారంభం చేసిన రోజునే బసవరాజు మరణం తథ్యం అని చెప్పాడు. బసవరాజు ముందు ఆ మాట కొట్టివేద్దామనుకున్నా, మరణం తనదనేసరికి ఏం చేయాలో తోచక వణికిపోయాడు.

ప్రతి రోగానికీ ఓ మందులాగా, ఈ దోషానికి కూడా, ఒక విరుగుడు లాంటిది ఉందన్నాడు పురోహితుడు.

ఆ ఎస్టేటు ప్రారంభోత్సవానికి ముందుగా, ఆ ఎస్టేటులోనే నరబలి చేస్తే, ఆ దోషం పోతుందన్నాడు. బసవరాజు ప్రాణానికేమీ భయం ఉండదన్నాడు.

బసవరాజు 'వూ' అనలేదు! 'ఆ' అనలేదు. పురోహితుడని మరి ఇక వెళ్ళి రమ్మన్నాడు.

తర్వాత అతని నిమ్మనబంట్లు రంగడ్నీ , గురువుల్నీ పిలిచి జరగవలసిన కార్యం వివరించాడు.

మొత్తానికి ఎస్టేటు ప్రారంభోత్సవానికి ముందే, అనుకున్న పని సవ్యంగా అయినందుకు సంతోషించాడు బసవరాజు.

మరునాడు కూడా మామూలుగానే తెల్లవారింది.

అయినా బసవరాజు జీవితంలో అదొక మరువలేని రోజు.

ఆ రోజే రంభా ఎస్టేట్స్ ప్రారంభోత్సవం.

గొప్ప సినిమా నటులు వస్తున్నారు.

వూళ్ళో పెద్దలందరూ ఆహ్వానించపడ్డారు.

రంభా ఎస్టేట్స్ రంగు రంగుల కాగితాలతో రకరకాల దీపాలతో కళకళ లాడుతోంది.

ఎక్కడ చూసినా పాలరాతి గోడలు, అందమైన నగిషీలు.

ఖరీదయిన మనుషులు, దుస్తులు, సువాసనలు.

ఎన్నో కార్లు వస్తున్నాయి.

ఎంతోమంది కార్లలోనుంచి దిగుతున్నారు.

కరచాలనాలు, నమస్కారాలు, ప్రతి నమస్కారాలు.

లోపలికి రావటానికి వీలులేని జనం ప్రహరీ గోడకు అవతల నుంచుని ఉన్నారు.

వాళ్ళతో ముందు వరుసలో నుంచుని ఉన్నాడు అసిరయ్య.

అతని ప్రక్కన నూకాలమ్మ.

ఆమె ప్రక్కన వాళ్ళ ఇద్దరు కొడుకులు.

నూకాలమ్మ అంటున్నది "లచ్చిమి ఈడేమయినా ఉండాదేమో సూడు మావా! ప్రొద్దుటాల్నించీ కనబట్టంలేదు - యాడుందో యామో."

"అదే సూత్తన్నానే - ఈడా కనబట్టంలేదు" అన్నాడు అసిరయ్య అటూ ఇటూ పరికించి చూస్తూ.

వెనక నుంచి ఎవరో తోస్తున్నారు.

ముందుకు పడబోయాడు అసిరయ్య.

చేతిలోని కర్ర క్రింద పడింది.

గూర్ఖా అరుస్తున్నాడు "దూరంగా ఉండు వెనక్కిపో" అని.

నూకాలమ్మ అందించిన కర్ర అందుకుని, మళ్ళీ అక్కడే నుంచున్నాడు అసిరయ్య.

"మన కీడ తిండెడతారా అయ్యా" అంటున్నాడు అసిరయ్య కొడుకు.

"సూద్దాం - లోపల పెద్ద పారిట ఉందిగందా - మనకియాల మంచి కూడే దొరుకుద్ది" అన్నాడు అసిరయ్య.

నూకాలమ్మ అటూ యిటూ పరికాయించి చూస్తున్నది - తన కూతురు లచ్చిమి కనబడుతుందేమోనని.

"చినిమా ఏట్రు - చినిమా ఏట్రు -" అంటున్నారెవరో.

అందరూ తోసుకుంటున్నారు.

పోలీసులెవర్నీ ముందుకి రాకుండా వెనక్కి నెడుతున్నాడు.

అసిరయ్య చేతి కర్ర ఎటో పోయింది.

అరుస్తున్నాడు.

పోలీసులు అరుస్తున్నారు.

అందరూ అరుస్తున్నారు.

ఇంతలో ఒక పెద్ద లేత నీలిరంగు విదేశీ కారు సరాసరి ఎస్టేటు లోపలికి పోయింది.

దాంట్లోంచి సినిమా హీరో గారు దిగారు.

కరచాలనాలు, నమస్కారాలు.

ప్రహరీగోడ బయట ఉన్న వాళ్ళకు లోపల ఏం జరుగుతున్నదో అంతగా తెలియటంలేదు.

లోపల మైకులు పెట్టి, బయట జనం కోసం స్పీకర్లు పెట్టినందుకు, ఏవో మాటలు వినపడుతున్నాయి.

"ఈనాడు ఈ రంభా ఎస్టేట్స్ నేను ప్రారంభోత్సవం చేయటం నా అదృష్టం. బసవరాజు నాకు మంచి మిత్రులు. మంచి మనిషి. డబ్బులు అందిరికీ ఉండవచ్చు. కానీ ఉత్తమ సంస్కారం, చక్కటి హృదయం, మానవత్వం అన్నీ ఉన్న వ్యక్తి మనకి చాలా అరుదుగా కనిపిస్తాడు. బసవరాజుగారు ఇలాంటి వారు. మొదటి నుంచీ ఆయన ధనవంతుడయినా పేద ప్రజల కష్ట సుఖాల్లో పాలుపంచుకున్న మనిషి. ఒక బీదవాడు

ఆకలితో అమ్మా అంటే విలవిల్లాడిపోయేవాడు. అలాటి మనిషి - ఈనాడు ఇంత ఎస్టేటు కట్టాగలిగారంటే ... పేద ప్రజలందరికీ గర్వకారణం...'

బయట జనంలో తోపిడి ఎక్కువయింది.

అసిరయ్య కొడుకు ఆ హడావిడిలో క్రింద పడ్డాడు.

ఆ తొక్కిసలాటలో నలిగి క్రింద నుంచి 'అమ్మా' అని అరుస్తున్నాడు వాడు.

"లచ్చిమి గొంతు మావా - లచ్చిమి" సంతోషంగా అంటున్నది నూకాలమ్మ.

"లచ్చిమి కాదే ఎర్రి మాలోకం - సిన్నోడు - కింద పడి అరుస్తా ఉన్నాడు - ఆడ్ని పైకి లేపు" అరిసాడు అసిరయ్య.

స్పీకరులోంచి ఈసారి బసవరాజు గొంతు వినపడుతున్నది.

"నా రక్తం ధారపోసి సంపాదించిన డబ్బు ఇది. అయినా నేను నా కోసం ఖర్చు పెట్టదలచుకోలేదు. ప్రజల కోసం ఈ డబ్బుని వినయోగం చేసి పేదరికాన్ని సమాధి చేద్దామనే కోరిక నాలో ఏనాటినుంచో ఉంది. అందుకే ఈనాడు ప్రజల కోసం నా డబ్బు ఖర్చు పెడుతున్నాను. ఈ రంభా ఎస్టేట్స్‌లో మంచి ఎయిర్ కండిషన్డ్ సినిమా హాలు ఉంది. మీ అందరూ హాయిగా సినిమాలు చూడవచ్చును. త్రీ స్టార్ హోటల్ ఉంది. రుచికరమైన, పుష్టికరమైన పదార్థాలతో భోజనం చేయవచ్చును. ఎయిర్ కండిషన్డ్ గదులు వసతి సౌకర్యం ఉంది - పేద ప్రజల అలసట తీర్చే విశ్రాంతి మందిరం ఈ రంభా ఎస్టేట్ ..."

గూర్ఖా ముందుకు తోసుకువస్తున్న ఇంకో ముష్టివాడ్ని వెనక్కి తోస్తున్నాడు.

లోపల సినిమా హీరో గారు పాలరాతి నేలపై నుంచుని దానికి అడ్డంగా కట్టిన గులాబి రంగు శాటిన్ రిబ్బన్‌ను కత్తిరిస్తున్నారు.

కత్తిరించటం కాగానే అందరూ చప్పట్లు కొట్టారు.

ఆయనకీ, బసవరాజుకీ దండలు వేశారు.

"మనం లోపటికి ఎల్లితే బాగుండును - కూసంత తిండి దొరుకుద్ది" అంటున్నాడు అసిరయ్య కొడుకు.

"మనం లోపలకెట్టా ఎడతాంరా ఎర్రి ఎదవా, మనవెక్కడ, ఆల్లెక్కడ" అంటున్నాడు అసిరయ్య .

"లచ్చిమి ఏడుంది అయ్యా - లోపల్నా, బయటా?" అడిగాడు అసిరయ్య కొడుకు అమాయకంగా.

"లోపట ఎనాగుంటదిరా ఎర్రి నాగన్నా - ఆ అరగత ఈ జనమకి నేదు - బయటే ఏడో ఉంటది!" అన్నది నూకాలమ్మ అటూ యిటూ లచ్చిమి కోసం చూస్తూ.

కానీ నూకాలమ్మకి తెలీదు.

లచ్చిమి లోపలే ఉందని.

దండలు వేసుకుని నుంచున్న లావుపాటి బసవరాజు కాళ్ళ క్రింద ఉన్న పాలరాయి క్రింద తెల్లటి పాలరాయి క్రింద ... లచ్చిమి ఉందని నూకాలమ్మకి తెలీదు ❋